

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Nagy László ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Faludy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Faludy Eleonóra ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** I. rendű és dr. Faludy Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Faludy Eleonóra ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** II. rendű alperes ellen elszámolás iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. június 17. napján kelt 6.G.40.059/2009/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 31.250 (Harmincegyezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárás során felmerült 61.500 (Hatvanegyezer-öt száz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes jogelődje, **személy-1** a Csongrád Megyei Bíróság mint Cégbíróság által nyilvántartásba vett I. rendű alperes tagja volt 1992. november 26. napjától 1995. február 17. napjáig. **személy-1** tagsági jogviszonyának megszűnésétől számított 3 hónap alatt, majd az azt követően eltelt 5 éven belül sem érvényesített elszámolási igényt az I. rendű alperessel szemben, akinek a II. rendű alperes a beltagja. **személy-1** 2001. július 31. napján végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt, jogutóda a felperes.

A felperes kereseti kérelmében 1.025.150 Ft elszámolási igényt érvényesített az I. és II. rendű alperesekkel szemben, mert álláspontja szerint ilyen összeghez az édesapjának tagsági jogviszonya megszűnésekor hozzá kellett volna jutnia.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Elévülési kifogásra hivatkoztak, álláspontjuk szerint a felperesi követelés - amennyiben fenn is állt volna - már a jogelőd életében elévült.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Rámutatott, hogy a követelés jogosultja, néhai **személy-1** tagsági jogviszonya 1995. február 17. napján szűnt meg, így ekkor esedékessé vált elszámolási igénye. Az akkor hatályos Gt. 81. § /3/ bekezdésében írt határidőre tekintettel az I. rendű alperesi társasággal történő elszámolásra három hónapos határidő állt volna rendelkezésre. Így követelésének megnyíltától, de legkésőbb a három hónapos, elszámolásra nyitva álló határidő lejártától számított 5 éves általános elévülési időn belül érvényesíthette volna igényét az I. rendű alperessel szemben. Miután erre nem került sor, a követelés még a néhai örökhagyó életében elévült. Miután néhai **személy-1** sem az általános elévülési idő megszakítását, sem pedig annak nyugvását eredményező jogcselekményt nem végzett, így a felperesi igényérvényesítésnek nincs helye, alapos az alperesek elévülési kifogása, az elévülés pedig a felperesi követelés bírói úton való érvényesítésének akadálya.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és ugyanezen bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes jogelődje tagsági jogviszonyának megszűnése körülményeit nem vizsgálta, így az ítélet tényállásának nem része, hogy a tagsági viszony megszűnéséről maga az érintett, a felperesi jogelőd egyáltalán tudomással bírt-e, vagyis az elévülés szempontjából az elszámolási igény egyáltalán számára megfogalmazódhatott-e. A bírói gyakorlat - a PK. 51. számú állásfoglalásra tekintettel - nyugvást előidéző körülményként fogadja el, ha a károsult kárának bekövetkeztéről nem tud, és a körülmények olyanok, hogy arról nem is kell tudnia. A cégeljárás során keletkezett iratok alapján nem állapítható meg, hogy a felperesi jogelődöt egyáltalán a nevezett tagok gyűlésére meghívták volna, ezért az okiratok megvizsgálását követően az állapítható meg, hogy a felperesi jogelőd tagsági viszonya az akaratán és tudtán kívül szűnt meg. Ezért a felperesnek menthető okból nyugodott az igényérvényesítési lehetősége, ezért az elévülésre az alperesek megalapozottan nem hivatkozhatnak.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés **alaptalan**.

Tény, hogy az I. rendű alperes cégjegyzéke a felperes jogelődje tagsági jogviszonyát 1992. november 26. napjától 1995. február 17. napjáig tartalmazza. Az ekkor hatályos cégnyilvántartásról szóló törvényi rendelkezések a jelenleg hatályos szabályokhoz hasonlóan kimondták, hogy a cégjegyzék adatai közhitelesen

Gf.III.30.448/2009/3. szám

tanúsítják az abban foglalt adatok valóságtartalmát. A cégjegyzékbe bejegyzett adatok helytelensége, jogszabálysértő jellege miatt többféle jogorvoslat igénybevételére van lehetőség, azonban csak korlátozott, jogvesztő határidőkön belül, elsősorban a forgalom biztonsága érdekében. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a felperes jogelődje tagsági jogviszonyának törlése tekintetében hozott változásbejegyző végzést jogorvoslattal nem támadta, és egyéb olyan jogorvoslati kérelem előterjesztésére sem került sor, amely a tagsági jogviszony vége tekintetében a bejegyzett adat valóságtartalmát kétségessé tehetné. Ilyen körülmények között helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a cégjegyzék adataiból indult ki, és annak közhitelessége alapján állapította meg a felperesi jogelőd elszámolásra nyitva álló igényérvényesítésének határidejét. A kereseti kérelem elbírálása szempontjából irreleváns, hogy a felperes jogelődjének tagsági jogviszonya milyen okból szűnt meg, az ezzel kapcsolatos aggályok legfeljebb abban az eljárásban lettek volna érdemben vizsgálhatók, ami a fentebb említett jogorvoslati eljárások körébe tartozik. Jelen eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes jogelődjének tagsági jogviszonya kétséget kizáró módon a közhiteles cégnyilvántartás adatai szerint megszűnt, így ha a megszűnéstől számított három hónapos határidőn belül, majd az ezt követően eltelt öt év alatt sem érvényesített a felperesi jogelőd semmilyen elszámolási igényt az I. rendű alperessel szemben, úgy a követelés elévülése állapítható meg. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperesi jogelőd sem az elévülés nyugvását, sem pedig annak félbeszakadását eredményező jogcselekményeket nem végzett, így a felperes jelen perben érvényesített követelése még a jogelőd életében elévült.

Alapítvánnyal hivatkozik a felperesi fellebbezés a konkrét esetre egyebekben nem is alkalmazható PK. 51. számú állásfoglalás iránymutatására, ugyanis a néhai jogelőd vonatkozásában nem lehet azt megállapítani, hogy elszámolási igényéről nem is kellett volna tudnia. Egy társaságba való belépés, kilépés akár betéti társaságról, akár szövetkezetről legyen szó, felelős jognyilatkozatok tételét feltételezi, így ha egyébként egymással összefüggő üzletrész és betéti társaságban lévő tagsági jogviszony vonatkozásában került sor társasági jogviszonyok létrejöttére, úgy a jog nem tudásából, vagy egyéb, a felperesi jogelőd tájékoztatlanágából adódó körülményekből még nem következik, hogy a társasági jogviszony megszűnése esetén az elszámolási igény keletkezéséről a jogelődnek nem is kellett tudnia. Mindebből következően megalapozottan a felperes, illetve jogelődje vonatkozásában olyan menthető ok nem állapítható meg, ami az igényérvényesítés gátját képezte volna, ezért helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a Ptk. 325. § /1/ bekezdése ugyanis elévült követelés bírói úton való érvényesítését kizárja.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokaira tekintettel - a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárás során is pervesztes lett, ezért perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperesek jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/

bekezdése alapján megállapított, 25.000 Ft + ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból. A felperes a másodfokú eljárás tartamára részesült költségmentesség kedvezményében, ezért a fellebbezés folytán felmerült le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Szeged, 2010. február 22. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró